

ΜΗ ΧΑΛΝΕΣΑΙ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἡ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μόνον ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ **Λυκογιάννη**, ὡς καὶ τὸ τέλειον μοθιστόρημα τοῦ **Μποῦμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἐθνῶν** καὶ τίποτε ἄλλο.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ὅσάκις πρόκειται νὰ γραφῆ τι περὶ τοῦ ἀνωτάτου ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων, ἐνθουμούμεθα τὴν συμβουλὴν ἣν πρὸ πενταετίας περίπου μᾶς ἔδωκεν ὁ αἰδιδίμος Δεληγεώργης : Νὰ φεῖδεσθε ὅσον τὸ δυνατόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐκτοτε δὲν ἐγράψαμεν λέξιν περὶ τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς τῶν παρθένων, κωλυόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν λόγων ἐκείνου. Καὶ ἐδυσανασχετοῦμεν τόσον ὅτε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅπερ μετ' εὐλαθείας ἐπρόφερον ὁ ἀληθὴς ἐκεῖνος Ἕλληνας, ἐκ βαθέων κατανοῶν τι θὰ πῆ παρθένος δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, ἤγετο καὶ ἐφέρετο βεβορωμένον ἐν ταπειναῖς ἐφημερίσιν, ἐπιζητούσαις ὡς ἐκεῖ τὸ σκάνδαλον καὶ τὸ γαργάλισμα τοῦ δημοσίου. Ἐὰν δὲ σήμερον καὶ ἡμεῖς σχίζωμεν τὸ καταπέτασμα τῆς λήθης καὶ τῆς σιωπῆς, τοῦτο πράττομεν διότι τὰ τοῦ Ἀρσακείου ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἐσμέν δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ ἂν ἔζη ἐκεῖνος, πρῶτος θὰ ἔλεγεν ἡμῖν : γράφατε ! Νὰ γράψωμεν, ὅχι διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον δημοσιότητος τὸ Ἀρσακεῖον, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς δημοσιότητος αὐτῆς καὶ ἀποδώσωμεν τὸ διαπομπευθὲν ἐκπαιδευτήριον εἰς τὴν βαθεῖαν αἰγὴν τοῦ ἱεροῦ ἄλσους, ὅπου πρὸ διετίας ἐμόναζεν ὡς ἀληθὴς παρθένος, αἰγὴν ταρασσομένην μολὶς ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων καὶ τοῦ κελαδήματος τῶν ἐπ' αὐτῶν κοιταζομένων πτηνῶν.

Μία διευθύντρια ἐπαύθη, μία ὑποδιευθύντρια παρητήθη. Μία ἐπιμελήτρια τώρα διευθύνει καὶ εἰς Βιῶνης σὺν αὐτῇ. Ἔως ἐδῶ τὰ πράγματα δὲν εἶνε πολὺ σοβαρὰ, ἀντάξια τοῦ προοιμίου ἡμῶν. Ἀλλὰ διὰ τὴν ἐπαύθη διευθύντρια, περὶ ἧς δὲν ὑπῆρχον δύο γνώμαι εἰς τὰ στήθη πάσης Ἑλληνίδος μητρὸς ἢ Ἑλλήνος πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ ἢ θεοῦ, ἢ κηδεμόνος, ὅτι ἐκέκτητο ὅλα τὰ ψυχικὰ, διανοητικὰ, σωματικὰ ἀκόμη προσόντα ὅπως διευθύνῃ τοιοῦτο ἴδρυμα, ὅπου πᾶς τις καὶ πᾶσά τις μετὰ φόβου Θεοῦ ὀφείλει νὰ εἰσέρχηται,

ὡς εἰς ἱερὸν φρικτῶν μυστηρίων ; Θυγάτηρ Ἡπειρώτου ἀρχηγοῦ, ἀγωνισθέντος εἰς τὴν μεγάλην μας ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ νὰ ἐφέλικύσῃ τὸν ἔπαινον τοῦ Καραϊσκάκη ἐπὶ παλληκαρωσύνην καὶ ἡρωισμόν, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν αὐτῷ τῷ Ἀρσακεῖῳ, διαπρέψασα, προσληφθεῖσα ὡς διδασκάλισσα καὶ ὑπαδιευθύντρια, ἀποσταλεῖσα εἰτα εἰς τὸ ἐν Κερκύρα ὑποπαρθεναγωγεῖον τοῦ Ἀρσακείου, διευθύνασα αὐτὸ ἑπταετίαν ὀλόκληρον, ἀφείσα ἀρίστα ἐντυπώσεις, προσκληθεῖσα εἰτα ὡς διευθύντρια ἐνταῦθα, διευθύνασα αὐτὸ ἐπὶ πενταετίαν, προσελκύσασα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γονέων, τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσωπικοῦ, τὴν ἀγάπην τῶν κορασίδων, τύπος γυναικὸς ἀνατρεφούσας μητέρας, ἰσχνή, ὑψηλή, τίποτε γυναικὸς μὴ ἔχουσα, τὰ πάντα δὲ μητρὸς, μετὰ τοὺς μεγάλους λάμποντας ὀφθαλμούς της καὶ τὸ πρόσχρον μέτωπον, ὁ στεφανοῖ θριξὶ σχεδὸν λευκῇ, τὰς κανονικωτάτας γραμμὰς τοῦ προσώπου της, τὴν καθαρεύουσαν διαλεκτικὴν της καὶ τὴν αὐστηρότητα ὅλου τοῦ προσώπου, ὅπερ ὡς ἀναλλοίωτον προσωπεῖον ἐπιμάθηται, οὐδὲ πάθη ἰσχυρὰ, οὐδὲ μίση, οὐδ' αἰφνιδίας παραλλαγὰς ἤθους καὶ ψυχικῶν διαθέσεων προδίδον, διὰ τὴν αἰφνιδίως, ἀποτόμως, αὐθαδῶς, σκαιῶς, ζοφερῶς, ὡς πάνυ χαρακτηριστικῶς ἔγραψε μία ἐφημερίς, τὸ *Σεβαστὸν Συμβούλιον* τὴν ἀπαλλάττει τῆς διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων, μετὰ τὴν δηλαδὴ σπουδῆς, ὡς νὰ ἠπειλοῦντο ἠθικῶς αἱ παρθένοι ὑπὸ ἀγρίου στίφους κατακτητῶν, «διὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος», ὡς σκαιότατα τὸ ἔγγραφον τῆς παύσεως, ὅπερ ἀπέστειλαν αὐτῇ ὁ Προεδρῶν κ. Μιχαὴλ Μελάς καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Ἀντωνιάδης, σημειῶναι ; Διὰ τί δὲ ἀμέσως μετὰ τὴν παύσιν τῆς διευθύντριας ὠθεῖται καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια νὰ δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτῆς, διότι ἄλλως θὰ ἐπαύετο καὶ ἔπρεπε νὰ σώθῃ ἡ φιλοτιμία της ; Διότι τὸ Συμβούλιον, ἰδίως ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς, ἐφρόντισε καὶ περὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς διευθύντριας καὶ παρεκάλει καὶ προεκάλει αὐτὴν εἰς παραίτησιν, ἀλλ' ἡ Ἡπειρώτις, ἡ Ἀρσανίτισσα, δὲν ἠγέχθη ν' αὐτοπροσβάλλῃ ἑαυτὴν παραιτουμένη, ἀλλ' εἶπε καθαρὰ εἰς τὸν προεδρῶνα : νὰ με παύσετε !

Βεβαίως δὲν θὰ σᾶς εἴπωμεν τί συνέβαινον ἐν τῷ Ἀρσακεῖῳ, διὰ νὰ προκληθοῦν τὰ τελευταῖα συμβάντα, διότι οἱ μὲν κύριοι Σύμβουλοι ἦσαν ἐλεύθεροι ἕνα ἔτος νὰ μολύνωσι διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς δράσεώς των τὴν ἀτμοσφαιρὰν τοῦ Ἀρσακείου ἑσμέν ὁμῶς καὶ ἡμεῖς ἐλεύθεροι νὰ μὴ μολύνωμεν

τάς ίδιαις μας στήλας διὰ περιγραφῶν καὶ λεπτομερειῶν μὲ τὰς ὁποίας τρέφονται καὶ καθυθύνονται οἱ κύριοι σύμβουλοι μῆνας τώρα κατὰ συνέθειαν, νομίζοντας ἴσως καὶ τιμὴν των μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ὅτι τὰς προεκάλεσαν, δώσαντες οὕτω ζῶν εἰς κατὰσταμα περὶ οὗ δὲν ἐγένετο λόγος καὶ τώρα γίνεται παρὰ πολὺ καὶ ποικίλος παρὰ παντοειδῶν ἀνθρώπων ποικίλης ἠθικῆς ποιότητος καὶ ἀξίας. Εὐτυχῶς ἵνα μὴ παραζώμεν τοὺς μὴ εἰδῶτας, λέγομεν μόνον ὅτι τὸ σκάνδαλον δὲν προήλθεν ἐκ τῶν κορασιῶν, ἀλλ' ἐξ ἑνὸς συμβούλου ὅστις πρὸ πολλοῦ ἂν εἶχε συνείδησιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ὡφελεῖ νὰ ἦνε παρητημένος, διὰ νὰ μὴ ξαναπατήσῃ πλέον εἰς τὸ Ἄρσάκειον. Ἀλλ' ὅχι μόνον δὲν παρητήθη, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν, πρωταγωνιστήσας ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς πολιτικῆς ἐκλογικῆς διαφθορᾶς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν συγκρότησιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐταιρίας, κατώρθωσεν ὅχι μόνον νὰ προκαλέσῃ ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν ἀπολαύοντων ἀμερίστου κοινωνικῆς ἐμπιστοσύνης ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ ἑαυτὸν μὲ οὐρανὸν ἰδικῶν του. Ἐν τῇ θελλῶδει ἐκείνῃ συνελύσει, ἐντὸς τῶν τοιῶν τοῦ Παρθεναγωγείου, ὀλίγου δεῖν καὶ πυγμαίαν ἀντηλάσσοντο καὶ λόγοι αἰσχροὶ ἀντήχησαν καὶ πολὺ ἀσμενὸς ὀρυμμάδος ἠγέρθη, περὶ τοῦ τίς νὰ κερδίσῃ τὴν ἐκλογὴν. Τὰς παρεμονὰς δὲ τῆς Γεν. Συνελύσεως ἐπὶ τὸ τραμπουκικώτερον, περιφορὰ εἰς ταβέρνας, καὶ κεράσματα καὶ κρυφαμλήματα καὶ ἀγοραὶ ψήφων, τὰ πάντα ὑπὸ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος, ὑπ' ἧς ἐν θρισμῷ μεθυίντων καὶ οἴνοφλυγίᾳ κορυθαντιῶντων ἠκούσθη τὸ φοβερὸν κείνο: Τὴν ἐκερδίσαμεν τὴν ἐκλογὴν!

Ποίαν ἐκλογὴν; Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἄρσακειοῦ!!!

Καὶ εἶναι τώρα καιρὸς νὰ σᾶς ἀναγράψωμεν τὰ ὀνόματα τῶν κυρίων συμβούλων: Μιχαὴλ Μελάς προεδρεύων, Ἀλέξ.

Ἀντωνόπουλος (στρατιωτικὸς ἰατρός) γραμματεὺς, Ἄγγελος Σίμος (ὁ καταγγελλθεὶς) Γεώργιος Δράσος, Πασπάτης, Χαρίλαος, Σπυρίδων Δουρούτης, Διονύσιος Ζαχαρίου, Ἄθαν. Βαλαδάνης, Σπυρίδων Βλάχος.

Ἐὰν ἐρωτήσῃτε τοὺς Συμβούλους θὰ σᾶς εἴπωσιν ὅτι τὰ πάντα προήλθον, διότι ἐγενήθη διχόνοια μεταξὺ Διευθυντρίας καὶ ὑποδιευθυντρίας καὶ ὅτι ἐπρεπε νὰ ἀρθῶσιν αἱ αἰτίαι τοῦ σκανδάλου, διὰ νὰ ἀρθῇ αὐτὸ τὸ σκάνδαλον. Καταγγελλία ἐγένετο ὑπὸ τῆς Διευθυντρίας ἢ Διευθύντρια παύεται καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ καταστήματος σώζεται. Ἀλλ' ὁ καταγγελλόμενος ποῖος ἦτο; Ὅχι μίαν κόρη, ἀλλὰ εἰς Σύμβουλος! Ἐκεῖνοι οὔτινες ἐτάχθησαν φρουροὶ τῆς ἠθικῆς, τῆς τιμῆς, τῆς ὑπολήψεως τοῦ Καταστήματος, ἐκεῖνοι ἀνοίγουν ῥήγματα εἰς τὴν τιμὴν, καὶ λέγουσι: δεῦτε ὅλοι οἱ παλῶν-θροῦνοι εἰσελθετε!

Καὶ τώρα περιορίζεται τὸ ζήτημα εἰς τοῦτο: πταίει ἐκείνη; Ἡ πταίει ἐκείνη; ἀλλ' ἂν ἐκείνη ἀδικῇ; ἂν ἡ ἄλλη ἀδικῆται; Ἄνι ἢ μίαν συκοφαντῆ; ἂν ἡ ἄλλη εἶναι θύμα;

Ἀλλὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀφοροῦντα τῷ Ἄρσάκειον, τὰ ἀφοροῦντα τὴν Ἐταιρίαν; Ἠρόικται περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀγνότητος πεντακοσίων, χιλίων μελλουσῶν μητέρων, μελλουσῶν διδασκαλισσῶν, ἀρα περὶ ὅλου τοῦ θήλαος ἐλληνικοῦ φύλου, καὶ περιορίζεσθε νὰ φροντίσῃτε μήπως μίαν γυνὴν συκοφαντῆ τὴν ἄλλην, καὶ τί κρίμα! σφαγιάζῃται ἡ ὑπόληψις μιᾶς διδασκαλισσῆς, μιᾶς πτωχῆς κόρης, μιᾶς ἀπροστατεύτου καὶ ἐπιθέται εἰς καλὸς νέος, εἰς υἱὸς ἐξόχου πατρὸς, εἰς Σύμβουλος; Δι' αὐτὰ σᾶς ἐμπιστεύεται, ὃ δὲ ὁδοεκάς σικιῶν καὶ διὰ βράναυσα ἔργα, οὐχὶ δὲ διὰ τὸ τιμαλφέστερον, τὸ λεπτότερον, τὸ ἱερώτερον, τὴν ἀγωγὴν παρθένων, προωρισμένων Συμβούλων, τὸ Πανελλήνιον τὰς θυγατέρας του, τὰς ἀδελφάς του, τὰ τέκνα του, τὰς μελλούσας συζύγους του, τὰς μελλούσας παιδαγωγούς του;

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 490)

- Τέλος, ἀπικυθουθην εἰς ἐπίσημον ταπητοπόωλον τῶν Παρισίων, ὅστις συνεσκεύασε καὶ διέταξε τὰ τῆς οἰκίας ἄνευ μὲν πολυτελείας, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἀρμοδιῶς.
- Τέλος, ἀγαπητέ μοι Λέον, βλέπω ὅτι οὐδὲν ἐλθισμόντας ἐσκέφθης περὶ πάντων.
- Προσεπάθησα τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ σᾶς εὐχαριστήσω ἀπάντησε μετριοφρονῶς ὁ βαρόνος.
- Καὶ ἐγὼ σοὶ λέγω εὐχαριστῶ, Λέον, εὐχαριστῶ, ἀγαθέ μου ἀδελφέ!
- Ἐχεις τὸν λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν;
- Ἀναμφισβότως, ἀδελφέ μου.

- Θὰ σὲ ἐξοφλήσω, Λέον, ἄμα λάθω χρήματα ἐκ Γαλλίας. Γνωρίζω ὅτι δὲν εἶσαι πλούσιος.
- Ἀληθῶς, ὁ πατήρ μου δὲν ἐξοικονόμησε τὴν περιουσίαν του ἀλλὰ δὲν ἀρμόζει νὰ κρίνῃ αὐτὸν ὁ υἱός του. Ἄλλως, ἔνεκα τῆς ἐξαιρέτου ἡμῶν μητρὸς, ἧτις ἐπικροῦναι, τὰ πάντα δὲν κατεποντίστησαν, ἠδυνήθη δὲ νὰ σὺλ-λέξω τὰ ναύγια. Ἐγὼ ἀκριβῶς ἱκανὰ, ὥστε νὰ μὴ ἀποθάνω ἐκ πείνης, ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ, εἶμαι νέος, ἔχω θάρρος, θέλησιν καὶ θὰ ἐργασθῶ.
- Ὡ!
- Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λογαριασμοὺς μας, ἀδελφέ μου, εὐκόλως, νομίζω, θὰ τακτοποιηθῶν. Δὲν μοὶ χρεωστεῖτε τίποτε, ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπεναντίας ὀφείλω.
- Πῶς;
- Ὅτε ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἐνουμφεῦθη τὸν βαρόνον Δεσιμαίξ, εἶχεν ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων κληρονομίαν σας, ἀδελφέ μου. Σᾶς ὀφείλω τὴν ποσότητα ταύτην.
- Γενναῖος, ἀφιλοκερδῆς, ἐσκέφθη ὁ μαρκησίας.
- Εἶσαι καλὸς καὶ γενναῖος, ὑπέλαθε μετὰ βαθείας συγκινήσεως. Ἄ! δὲν ἠξέυρεις πόσον εἶμαι εὐτυχῆς ἀκούων σε ὄμιλοντα οὕτως. Ὁ ἀδελφός μου εἶνε τοιοῦτος, ὅπως τὸν ἤθελα! Νομίζεις ὅτι εἶσαι ὀφειλέτης μου; ἔστω ἄλλ' ἐγὼ σὲ ἀπαλλάττω τοῦ πρὸς ἐμὲ χρέους σου. Δὲν ἐρωτῶ πλέον περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ ἐδαπάνησας,

Ἐπὶ δύο τῶρα ἔτη βοῶσι καὶ τοῖχοι καὶ αὐλαὶ καὶ κλίμακες καὶ κῆποι καὶ κοιτῶνες τοῦ Ἄρσακειοῦ: σκάνδαλον συμβαίνει! Γνωρίζετε τί θὰ πῆ ἢ ἀντήχησι; σκανδάλου ἐντὸς φάλαγγος πεντακοσίων κορασιῶν; Ἡ ἐκρηξίς βόμβας ἐντὸς πυριτιδαποθήκης μόνη δύναται νὰ δώσῃ εἰκόνα τῆς τελουμένης ἠθικῆς καταστροφῆς, ὅταν τοιαῦτα βδελυρὰ κύματα κυλίσωσι τὸ εἶναι των εἰς ἀτμόσφαιραν παρθεναγωγείου. Πρὸ διετίας ἡ Διευθύντρια ἐξεστόμισε τὸν λογον τῆς. Ἦτο ἀληθῆς; Ἦτο ἀνυπόστατος; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀδιάρητον. Τὸ Συμβούλιον ἐν καὶ μόνον εἶχε καθήκον, νὰ ἐρωτήσῃ, ν' ἀνακρίνῃ, καὶ ἡ πεισθὴν ἢ μὴ πεισθὴν ν' ἀρῇ πᾶσαν αἰτίαν τοῦ σκανδάλου. Εἰς τοιαῦτα ἰδρύματα μόνον ὑπάτη καὶ συνοπτικὴ δικαιοσύνη ἐφαρμόζεται. Καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐνταῦθα ἦτο: νὰ γίνῃ τρόπος ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται τὴν ἐπιούσαν, ὅτι ἠκούστο τὴν προτεραίαν. Αὐτὸ καὶ ὅχι ἄλλο! Ἄπ' ἐναντίας ποῖα ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τοῦ Συμβούλου; Νὰ κηρυχθῇ ὑπογείριον τοῦ ἐνὸς ἐκείνου συμβούλου καὶ νὰ συντελέσῃ ὀλόκληρον εἰς τὴν θεραπείαν ἢ τῶν σκοπῶν του ἢ τῆς φιλοτιμίας του. Ὅλον τὸ Ἄρσάκειον ἐθυσιάζετο δύο τῶρα ἐνιαυτοὺς εἰς τὸν ἕνα ἐκείνον σύμβουλον! Καὶ ἀντηγοῦσε ἅθε μέρη τὸ σκάνδαλον καὶ ἐψιθυρίζετο, καὶ ἐσχολιάζετο, καὶ ἀπσχολεῖ τὰς μαθητρίδας, καὶ ἀπσχολεῖ τὸ προσωπικόν, καὶ ψι ψι ψι ἄπ' ἐδῶ, καὶ κρυφὰ γέλοια ἄπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπιγραφὰι αἰσχροὶ ἐπὶ τῶν τοιῶν, καὶ περιγραφὰι αἰσχροῦτερα: διὰ τῶν σατυρικῶν φύλλων, καὶ κρυφῆ τῶν φύλλων αὐτῶν ἀνάγνωσις, καὶ διδασκαλίαι συντάκτριαι καὶ ἀνταποκριτρίαι, καὶ θρίαμβος πότε τῆς μιᾶς μερίδος καὶ πότε τῆς ἄλλης, καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐνθερμον προστασία καὶ τὴν ἐνεργητικώτεραν δράσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἔως ὅτου ἀπεφάσισαν νὰ παύσουν τὴν Διευθύντριαν, νὰ παραιτήσουν τὴν ὑποδιευθύντριαν, νὰ μὴ παυθῶν δὲ, οὔτε νὰ παραιτηθῶν αὐτοὶ οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ σκανδάλου,

οἱ θρέψαντες καὶ ἐνδύσαντες καὶ φιλοξενήσαντες αὐτὸ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ οἴκου, εἰς ὃν ἐτάχθησαν σκοποὶ, προωρισμένοι καὶ αὐρὰν ἀκόμη ὑποπτον νὰ ἐμποδίζωσιν ἀπὸ τοῦ νὰ περᾷ τὸν οὐδὸν τοῦ οἴκου.

Καὶ με τοῦτο τί; Ἡ Διευθύντρια κατήγγειλε τὸ σκάνδαλον καὶ ἡ Διευθύντρια πύεται ἄλλ' ἡ Διευθύντρια κατήγγειλε τὸν σύμβουλον καὶ ὁ σύμβουλος δὲν παύεται. Λοιπὸν τὸ σκάνδαλον μένει ἀέριον ἐν τῷ Ἄρσακειῷ καὶ ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς ὑπογράφει τὴν παῦσιν ἐκείνης, πρὸς ἃν ἔλεγε: **Μοῦνδζωσέ μας παραιτήσου**, καὶ δέχεται καὶ καταδέχεται νὰ προεδρεύῃ ἀκόμη Συμβούλων, ἀπειλησάντων τὴν ὑπόληψιν τῶν Ἄρσακειῶν.

Τὰ πράγματα λοιπὸν ὠθοῦσιν εἰς ἕν καὶ μόνον συμπέ-ρασμα! Νὰ συστήθῃ τριμελὴς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ περιλαμ-βάνουσα τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἄρ-σειοῦ Πάγου κ. Βλάχου καὶ τὸν Εἰσαγγελέα κ. Διαμαντό-πουλον, ἧτις ὅχι μόνον νὰ ἐξετάσῃ τὰ συμβάντα, ἀλλὰ καὶ νὰ γνωμοδοτήσῃ περὶ τοῦ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐξαγνι-σθῇ τὸ ἄγχος τῶν Συμβούλων καὶ νὰ προφυλαχθῇ τὸ Κα-τὰσταμα ἀπὸ μελλόντος μολύσματος.

Καλιθέαν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ προχθεσινὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς ἐ-ταιρίας, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμούμεθα, μᾶς διεβεβαίωσεν ἐπιβάτης ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἐπληθαίνον εἰς Σπέτσας λῆμ-βος τις ἐκ Πορτοχελίου ἀναφανείσα ἀνέκοψε τὸν πλοῦν τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ ὡς μαγνητικὴ βελὸν ἐστρεψε τὴν πρῶραν του πρὸς ἑαυτήν, καὶ μετὰ μίαν ὡς ἔγγιστα ὥραν τὸ ἀτ-μόπλοιον καὶ ἡ λῆμβος συνεσπῶντο ἀραιοβαίως. Δύο ἐπι-βάται ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθῶν, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον χά-

Ἄμα λάθω χρήματα ἐκ Γαλλίας. Γνωρίζω ὅτι δὲν εἶσαι πλούσιος.

Τέσσαρα ἑκατομμύρια! ἐπεφώνησεν ὁ βαρόνος, ὅστις ἐβλεπεν ἀντανακλῶντα τὸν Πανκτωλὸν τοῦτον διὰ τινος θάμβους.

Ὅ,τι ἤθελα νὰ πράξω διὰ τὴν μητέρα μας καὶ διὰ σέ, ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκησίας, θὰ τὸ πράξω διὰ σέ μόνον εἶσαι πτωχός, θὰ σοὺ δώσω μίαν περιουσίαν.

Ὡ! ἀδελφέ μου!

Ὅταν θὰ νυμφευθῆς, Λέον, θὰ μάθῃς τί προτίθεται νὰ πράξω ὑπὲρ σου. Ἐν τούτοις θὰ μείνῃς πλησίον μας, θὰ συζήσωμεν, τὸ δὲ βαλάντιόν μου θὰ ἦναι καὶ ἰδικόν σου. Θὰ εὐρισκόμην, σὲ βεβαίῳ, εἰς πολλὴν ἀμνηχανίαν, ἐὰν δὲν σὲ εἶχον πλησίον μου, πρὸς διάθεσιν τοῦ κεφαλαίου μου. Γνωρίζεις οἰκονομολογικὰς ἐπιχειρήσεις;

Ὀλίγοι, ἀδελφέ μου.

Τὸ ὅποιον σημαίνει, γνωστῆς οὔτης τῆς μετριοφροσύ-νης σου, ὅτι εἶται λίαν ἐντριβῆς εἰς αὐτάς. Ἐγὼ δὲν ἐμαθον σχεδὸν ἄλλο τι ἢ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀποικιακῶν προΐ-όντων τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους διὰ διαφόρων ἐμπορευ-μάτων τῆς ἀρχαίας ἡπείρου. Εἶμαι εἰς ἐμπορὰς. Σὺ, Λέον, θὰ μοὶ βοηθήσῃς, θὰ ἦσαι ὁ δὴγός μου.

Ὅ,τι θὰ δυνήθῃ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφέ μου, θὰ τὸ πρά-ξω προθύμως.

Ὁ μαρκησίας καὶ ἡ Μαρκησία ἀποκατεστάθησιν ἐν Πόρ-μαρῶ.

Ὁ Λέον οὐδεμίαν εἶπεν ὑπερβολὴν. Ἡ ἰδιοκτησία ἦν μα-γευτικὴ. Ἡ μικρὰ αὕτη γωνία, ὅπου ὁ ἀὴρ εἶναι ἠρωμα-τισμένος, ὅπου πηγὴ τις κελαρῦζει ἡδέως, ὅπου τὰ πτηνὰ κελადοῦσιν, ὅπου μεγαλοπρεπῆ ἄνθη διανοίγονται ὑπὸ τὰς θωπευτικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, φαίνεται ἐπίτηδες ἐσχημα-τίσθη διὰ δύο νεαρῶν, λατρεύοντες ἀλλήλους, συζύγους.

Ἡ Λουκία ἦτο καταγοητευμένη καὶ πρὸς ἐκφρασιν τῆς εὐαρσετικῆς της συνεχῶς ἔλεγε:

Νομίζω ὅτι εὐρισκομαι ἐν Βεγγάλῃ.

Ἡ κατοικία ἦτο ἐξαισία, μικρὸν τι ἀνάκτορον. Τὸν ἐσω-τερικὸν καθωραϊσμὸν καὶ τὴν συσκευὴν αὐτῆς ὑπεργόρευσε πλήρης φιλοκαλία. Τὰ πάντα ἦσαν μαγευτικά. Ὁ θάλα-μος καὶ τὸ κομμωτήριον τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἦσαν θαυ-μάσια.

Ὁ Λέον εἰθισμένος εἰς τὴν κομψότητα καὶ εἰς τὰς λε-πτότητες τοῦ παρισίου βίου καλῶς διέταξε τὰ πράγματα, ἢ δὲ Λουκία μετὰ σπουδῆς νῦναρίστησε καὶ συνεχάρη αὐτῷ.

Δύο ὄχηματα εὐρισκονται εἰς τὸ ἀμαρτωπίασιν καὶ τρεῖς ὄρατοι ἵπποι ἐντὸς σταύλου.

Σχεδὸν καθ' ἡμέραν περὶ τὴν δειλὴν οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ

ριν των δύο αυτών επιβατών, χωρίς να περιλαμβάνεται εν τῷ δρομολογίῳ του τὸ Πορτογέλι, ἐταλαιπώρησε μίαν ὀλόκληρον ὥραν ὅλους τοὺς ἄλλους ἐπιβάτας !!

Εὐτυχῶς κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν δὲν ἐφάνη οὐδ' αὐμὸ ἄλλη λέμβος, διότι ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ἄνω σκηνή, καθότι τὰ ἀτόμολοια τῆς ἀτυποποικῆς ἐταιρίας, φαίνεται ὅτι τώρα προσεγγίζουν καὶ εἰς ὅλας τὰς . . . λέμβους.

Μὰς γράφουσιν ἐκ Βερολίνου :

Εἰς τὰς ἐφημερίδας σας δημοσιεύονται ἐνίοτε εἰδήσεις τινές, τὰς ὁποίας οὐδεὶς μὲν προσέχει ὅταν ζῆ ἐν Ἑλλάδι, λεπτολογεῖ ὅμως ὅταν εὐρίσκειται μακρὰν αὐτῆς. Τὸ αἴτιον οὔτε ψυχολογικῶς θέλω νὰ ἐξετάσω, ἀλλ' οὔτε κ' ἄν λογικῶς. Μὲ ἀρκεῖ ὅτι οὕτω συμβαίνει. Δὲν ἠπόρησα λοιπὸν μὲ τὸν ἑαυτὸν μου ποντάπαιον ὅτι ἐσγολίασα μίαν τελευταίαν ἀπονομὴν παρασῆμου ἑλληνικοῦ, ἀλλ' οὐδὲ τὸ **Μὴ Χάνεσαι** πρέπει ν' ἀπορήσῃ ὅτι τὰ σχόλια ἐπιστέλλονται εἰς αὐτό. Καὶ διὰ νὰ μὴ πολυλογῶ,

Ἄπενεμήθη ὁ **Χρυσὸς** Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ θεάτρου τοῦ Ἀμβούργου κ. Πολίνην. Δὲν ἐξετάζω οὔτε πόσοι ξένοι, οὔτε πόσοι Ἕλληνας, πολὺ σημαίνοντες καὶ πολλὰ ὠφελήσαντες τὴν μικρὰν μας πατρίδα, δὲν ἔχουν τὸν χρυσὸν σταυρὸν, ἐνὸς ἤζιζον νὰ τὸν ἔχουν, ἂν οὗτος ἔχει ἀξίαν τινὰ, ὅπερ δι' ἐμὲ τούλάχιστον εἶναι ζήτημα λευμῆνον, ὅτι οὐδεμίαν ἔχει. Ἀνασκαλίξω ὅμως διατὶ ἀπενεμήθη εἰς τὸν κ. Πολίνην, πολὺ ἀξιότιμον ἴσως κύριον, ἀλλὰ *κύριον θεατρῶν* πάντοτε. Μὴ παρέσχε ποτὲ ἔξορον ὑπερσίαν τῇ Ἑλλάδι; Μὴ ὕψωσε φωνὴν ὑπὲρ αὐτῆς; Μὴ ἀφιέρωσε τὸν σθεναρὸν κάλαμόν του εἰς ὑπεράσπισιν αὐτῆς; Μὴ ἠγωνίσθη ὑπὲρ αὐτῆς τῷ 1821 μετὰ τῶν ἄλλων φιλελλήνων καὶ ἔκτοτε ἐλθσμονίθη; Τίποτε ἀπὸ αὐτά.

Ἡ Λουκία ἐποίουν ἐκδρομὰς διὰ τοῦ ὄχληματος εἰς τὰ πέριξ, ἐπισκεπτόμενοι τὰς σκηνογραφικὰς τοποθεσίας, καὶ θαυμάζοντες τὰς μεγαλοπρεπεῖς καὶ λαμπρὰς ἀπόψεις.

— Τοῦτο εἶναι ὠραῖον, ὠραῖον! ἀδιαλείπτως ἔλεγεν ἡ Λουκία. Δικαίως λοιπὸν πανταχοῦ τῆς γῆς λέγεται : Ἡ ὠραία Γαλλία.

Οἱ μόνον περιπάτοι τοῦ μαρκησίου καὶ τῆς μαρκησίας ἐγίνοντο εἰς τὰ πέριξ τῶν Βερσαλλιῶν, τοῦ Σαιν-Ζερμαίν, τοῦ Σαιν Κλου. Μετ' οὐδενὸς γνωριμίας ἔχοντες ζῶσιν ἐν τῇ μοναχίᾳ καὶ εὐχάριστοῦνται ἐντός τῆς ἐρωτύλου φωλεᾶς αὐτῶν! Οὐδὲ ἐπὶ στιγμὴν κατέχονται ὑπὸ ἀνίας. Εἶναι δυνατὸν ποτε νὰ ὑπάρχῃ ἀνία ἐκεῖ, ὅπου ὁ ἔρως εἶναι ἀμοιβαῖος;

Πρὸς τὸ παρὸν οὐδένα βλέπουσιν, οὐδένα δέχονται. Μετὰ τινος μῆνας δὲν θὰ σκέπτονται πλέον ἐν Παρισίῳ περὶ τῶν κακῶν ἡμερῶν τοῦ Ιουίου, ἡ ἡσυχία θὰ ἀποκαταστῇ πλήρως, αἱ ἐκ φόδου ἐγκαταλιπόντες τοὺς Παρισίους θὰ ἐπανέλθωσι. Τότε δὲ ὁ Λέων, ὅστις ἔχει σχέσεις, θὰ πρηνεύσῃ τὸν μαρκησίον καὶ τὴν μαρκησίαν εἰς τινὰς οἰκίας; ἀλλ' ὑπάρχει καιρὸς, δὲν θὰ μεταχειρισθῶσι σπουδῆν ἐν τῇ ἀποκρίσει σχέσεων, διότι ὁ κόσμος εἶναι ἀπαιτητικὸς καὶ ἀπαξ' σχετισθέντες δὲν ἀνέχονται πλέον εἰς ἐαυτούς.

Πλησίον τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τῆς νύμφης του ὁ βαρὸνος Δεσιμαίς ἐξακολουθεῖ διαδραματίζων τὸ πρόσωπον ἐντελούς κωμωδοῦ. Βεβαίως δὲν θέλει αὐτὸς προτρέψῃ τὸν μαρ-

Ἄλλὰ τότε διατὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ σταυρὸς καὶ δὴ ὁ **Χρυσὸς**; Διότι ὁ κ. Πολίνης ἔσχε τὴν γεννικιότητα νὰ οἰακυσθῆ ἐπὶ μίαν ἐσπέραν τὰς εἰσπράξεις τοῦ θεάτρου τοῦ διὰ ν' ἀναβιβάσῃ ἐπὶ τῆς σκηνῆς τὸν *Λούκαρ*, δρᾶμα τοῦ ἐν Βερολίῳ ἀπεσταλμένου τῆς Ἑλλάδος κ. Ραγκαβῆ, μεταφρασθὲν εἰς τὴν γερμανικὴν καὶ κατορθώσαν μόλις ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ πόλει τοῦ Ἀμβούργου ν' ἀναπνεύσῃ τὸν ἐλευθερὸν ἀέρα τῆς σκηνῆς. Τοιαύτη γενναίότης τοῦ κ. Πολίνης καὶ τοιαύτη ἐκδούλευσις πρὸς τὸν κ. Ραγκαβῆ, ἤζιζαν μίαν πρότασιν ἐκ μέρους τούτου διὰ τὴν παρασημοφορίαν ἐκείνου καὶ μίαν ἀπονομὴν χρυσοῦ παρασῆμου ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πρὸς ἰκανοποίησιν ἀμφοτέρων.

Ἄλλὰ θὰ μοὶ εἴπητε ὁ σταυρὸς τοῦ κ. Πολίνης εἶνε ὁ πρῶτος ὅστις χωρὶς λόγον ἀπενεμήθη εἰς ξένους; Βεβαίως ὄχι. Γνωρίζω μάλιστα κωμικὸν ἀνεκδοσόν περὶ Ἰουδαίου τινος τραπεζίτου ἐν Βερολίῳ, ὅστις ἀφοῦ ὄλον αὐτοῦ τὸν βίον ἐξελιπάρει παράσημα παρὰ διαφόρων κυβερνήσεων καὶ δὲν ἠδύνατο ν' ἀποκτίσῃ, ἀπληγισμένος πλέον συγκατένευσε νὰ προσφύγῃ καὶ εἰς ἐνεργείας περὶ τοῦ ἑλληνικοῦ παρασῆμου διότι τί νὰ γίνῃ, ἀφοῦ δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ παράσημον ἄλλου κράτους; Καὶ δὲν ἐνήργησε εἰς μάτην, διότι ἔλαβε χρυσὸν καὶ αὐτὸς, ἂν δὲν ἀπατώμαι.

Δὲν ἀπορούμεν λοιπὸν διατὶ ἐγίνε πρότασις ἀπὸ τὸν κ. Ραγκαβῆ καὶ διὰ τὸν διευθυντὴν τοῦ ἐν Ἀμβούργῳ θεάτρου, ἀφοῦ ὤφειλε πρὸς αὐτὸν ὑποχρέωσιν, οὔτε διατὶ εἰσηκούσθη ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον, ἀλλ' ἀπορῶ πῶς δὲν ἐφώτισε τὸν ἀξιότιμον κ. Κοντόσταυλον ὁ κ. Βλάχος, ὁ ὁποῖος καὶ Γερμανοὺς καὶ Γερμανίαν γνωρίζει. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὴν ἐν Βερολίῳ ἀντιπροσωπείαν τῆς Ἑλλάδος, ἔχει τις τὸσα νὰ εἴπῃ, ὥστε ἂν ἐπεχειρῇ νὰ ψεψῇ τὴν διὰ τὸν κ. Πολίνην πρότασιν, θὰ ἔφερν αἶον ἀποτελεσμα σταγῶν ἐν αὐχμῷ.

ἰήσιον νὰ συνάψῃ σχέσεις, ἀπεναντίας θὰ συγκρατῇ αὐτὸν ὅσον θὰ δυνήθῃ ἐπὶ πολὺν χρόνον μακρὰν τῶν Παρισίων.

Κατ' ὁμοίωσιν μὲν νὰ κερδίσῃ τὴν εὐνοίαν τοῦ ἀδελφοῦ του καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην του, ἀλλ' ὅπως ταῦτα ὄντι διαρκῆ, ὑπάρχουσι πράγματά τινὰ, τὰ ὁποία δὲν πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ μαρκησίας. Ἐὰν διανοίγοντο οἱ ὀφθαλμοὶ του, ἂν ἀνεκάλυπτεν ὅτι εἶναι ὁ εὐπάτητος ἐνὸς ἀπαισίου ὑπέρτου, πάντες οἱ συνδυασμοὶ τοῦ βαρὸνου θὰ διεκυσθῶντο, οἱ κόποι του θὰ ἀπέβαινον εἰς μάτην, τὸ οἰκοδόμημα τῆς περιουσίας του θὰ κατέρρεε διὰ μιᾶς, ὡς πύργος ἐκ παιγνιοχάρτων.

Ἐπελόγιζε τί ἐμελλε ν' ἀποφέρῃ αὐτῷ τὸ παίγιόν του Ἡ φίλις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἀδελφοῦ του ἀντεστοίχουν πρὸς τσαῦτα, ἡ ἀφοσίωσις καὶ αἱ πρὸς τὸν μαρκησίον ὑπηρεσίαι αὐτοῦ πρὸς τὸσα, ὑπελόγιζε δὲ ὡσαύτως νὰ πληρωθῇ διὰ τὸν καταναγκαστὸν, ὃν ἐπέβαλλεν ἑαυτῷ διὰ τὴν βλάβην, ἣν παρεῖχεν ἑαυτῷ, μὴ φαινόμενος ὁποῖος ἦν. Διὰ βολῆ! πᾶς κόπος πρέπει νὰ πληρῶνται, καὶ ὅταν ὑπολογίζῃ τις, πρέπει, ὅπως ἔχη ὀρθὸν λογαριασμόν, οὐδὲν νὰ λησμονῇ.

Ὁ μαρκησίας, ὢν κάτοχος πλέον τῶν τεσσάρων ἑκατομμυρίων, μὴ ὑπολογιζόμενος τῆς περιουσίας τοῦ κ. Φιλίππου Δεβιλλιέρ, ἦν ἡμέραν τινὰ θὰ ἐκληρονόμει, δὲν ἠδύνατο νὰ μὴ δώσῃ τῷ προσφιλεῖ αὐτοῦ ἀδελφῷ ὀλιγώτερον ἐνὸς ὠραίου μικροῦ ἑκατομμυρίου. Ἀλλὰ τίς οἶδεν ἂν καλῶς δια-

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΩΔΙΚΕΙῳ

Ἀναίρεσις! τὸ *Κύριε ἐλέησον* τῶν ἐφετειῶν δικαστικῶν χρονικῶν τοῦ Κακουργωδικείου μας. Περί τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου τοῦ 1882 ἐν τῷ χωρίῳ Κερατέας μεταξὺ δύο ποιμένων. Μάσκουλος τὸ ὄνομα τοῦ πρώτου, Σωφρόνης τὸ δευτέρου τὸ πρῶτον πολεμικώτατον, εἰρηνικώτατον τὸ δεύτερον καὶ ὅμως, ἐν περιέργῳ ἀντιθέσει, ὁ Μάσκουλος ὑπῆρξε θύμα τοῦ Σωφρόνη. Ἐπῆγεν ὁ Μάσκουλος νὰ παραπονεθῇ διὰ πρόβατα τὰ ὁποία τοῦ ἔλειπαν ὕβριζε τὸν σύντροφον τοῦ Σωφρόνη, καὶ τὸν ἴδιον ἀκόμη παρεμβαίνει τότε αὐτὸς καὶ μετ' αὐτῶν ὅχλωμα τώρα; ἢ ἐκκενοῖ τὸ πυροβόλον του κατὰ τοῦ στήθους τοῦ παραπονομένου ἐκπνεύσαντος αὐθωρεῖ. Τὸ τρομερὸν εἰδύλλιον, ἀπλούστατον, ἀνευ πολλῆς κουβέντας καὶ ὑβριστικῶν ἐπιδῶν, τελειώνει συντομώτατα ἀλλὰ ποῖα ἐνεργεῖα!

Τέσσαρες εἶνε οἱ μάρτυρες τῆς κατηγορίας: ἡ χήρα τοῦ φρονευθέντος, χήρα μὲ πολυμελῆ καὶ νηπίων ἀκόμη οἰκογένειαν. Δεύτερος μάρτυς εἶνε δεκατετραετὴς ποιμενίδιον, αὐτόπτης ἐν τῷ δράματι: τρίτος, ὁ σύντροφος τοῦ κατηγορουμένου, προσποιηθεὶς κατ' ἀρχὰς ὅτι δὲν γνωρίζει τὰ ἑλληνικά, διὰ νὰ ἔχῃ ἴσως πλεῖον ἐλευθερίαν ἐνεργείας ἐν τῇ ἀλθαικῇ γλώσσῃ, καὶ μετ' ἀπειλὰς φυλακίσεως τοῦ προεδρεύοντος κ. Ράγκου ἀναγκασθεὶς νὰ ὀμιλήσῃ.

Ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Ράδος ἐν τῷ λόγῳ του ταλανίζει τὴν κανιβαλικὴν αὐτὴν κατάστασιν κοινωνίας, τόσῳ εὐκολα καταφευγούσης εἰς τὸ ἔγκλημα τῆς ἀναιρέσεως, καὶ ζητεῖ τὴν αὐστηραν τιμωρίαν τοῦ κατηγορουμένου, φρονῶν ὅτι ἀμάρτημα εἶνε ἐν τοιαύτῃ καταστάσει καὶ αὐτὴ ἡ ἐπιείκεια ἐν τῇ ποινῇ, ἐνθαρρύνουσα καὶ μηδ' ὅλως ἐκτελοῦσα τὸν ἐπανορθωτικὸν αὐτῆς σκοπὸν.

Ὁ δὲ συνήγορος κ. Ρόκος Χοιδᾶς, ὁ ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ

σχεδὸν ἐν ταῖς ποινικαῖς ὑποθέσειν ἰσχυρίζεται εὐγλωττως συναρῶν προσλαμβάνων καὶ λόγιόν τι τοῦ Γερμανοῦ Σίλλερ, ὅτι ὑπο φιλοτιμίας καὶ ἐν καταστάσει ἀμύνης εὐρεθεὶς ὁ σφῆρον ἀκλῶς τε Σωφρόνης παρεσύθη εἰς τὴν πράξιν. Ἐως ἐδῶ διὰ τὸ σημερινὸν φύλλον περιορίζονται αἱ εἰδήσεις μας.

Ἐκ τῶν τεσσάρων χθελινῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἐκ συστάσεως τραυματισμῷ, ὁ Δούκας μονον, ὁ κατενεγκὼν διὰ τῆς μαχαίρας του τὸ τραῦμα, ἐκρίθη ἐνοχος, καὶ κατεδικάσθη εἰς τεσσάρων ἐτῶν φυλάκισιν.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΦΑΒΟΡΙΤΑ

Προχθὲς τὴν ἐσπέραν μετὰ δύο νυκτῶν μαρτύριον ἐξέπνευσεν ἡ πτωχὴ **Φαβορίτα** ἐν μέσῳ σπαρτακτικῶν φωνῶν βαρυτόνου, τενόρου, κοτράλλας, βαθυφώνου, κομπριμάριον, διότι ὁμολογουμένως ὅλοι αὐτοὶ οἱ κύριοι τὴν ἐκλάυσαν σπαρτακτικώτατα. Ἡ πτωχὴ *Φαβορίτα* αἰετοπε ὑπῆρξεν ἀτυχῆς ὁσάκις τὴν ἀνεβίβασεν ἐπὶ τῆς ἀθηναϊκῆς σκηνῆς τὴν φορὰν αὐτὴν δὲν ἦτο εὐτυχιστέρα. Ἐνόμιζε κανεὶς ὅτι ὁ ἱμπρεσάριος κ. Τσόχας διατελὼν ἐτι ὑπὸ τὸ κράτος τῶν νωπῶν ἐντυπώσεων τῆς ἀγρίας ἐπιδρομῆς τῶν Γουαρανῶ, μετμηρίσε τινὰς τούτων τὴν ἐσπέραν τῆς *Φαβορίτας* οἱ ὁποῖοι τὴν ἐκακομεταχειρίσθησαν ὡς χωροφύλακες, ὡς ἀμαξηλάται, ὡς ἄγριοι ἐπὶ τέλους!

Καὶ ὅμως ἀπὸ τῆς προηγουμένης ἤδη ἐσπέρας τῆς παραστάσεως ἐπωλοῦντο εἰσιτήρια, καὶ ἀπὸ πρότερον ἀκόμη ἐπρομηθεύοντο πολλὰὶ θέσεις, καὶ ἐκρατοῦντο τοιαῦται διὰ τοὺς εὐνοουμένους τοῦ κ. Τσόχα, διότι ἡ *Φαβορίτα* δὲν ἀ-

μείνωμεν καὶ ἄς ἀφήσωμεν νὰ ἐλθῶσι τὰ πράγματα μόνα. Ἀπρόοπτόν τι γεγονός' ὅπερ ἐμελλε μετ' ὀλίγον νὰ ἐπακολουθῆσῃ τρομερὸν δυστύχημα, ἐπρόκειτο νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀποψιν τῶν πραγμάτων καὶ νὰ ἀναγκάσῃ τὸν βαρὸνον νὰ κάμῃ νέους συνδυασμούς.

Ἡμέραν τινὰ ὁ μαρκησίας ἔλαβεν ἐκ Βατανίς φάκελλον, ἐσφραγισμένον διὰ μαύρου κηροῦ, ἐντὸς τοῦ ὁποίου, ἀσφραγισθέντος ὑπὸ τοῦ Παύλου διὰ τρεμουστῆς χειρὸς, ὑπῆρχον πολλὰ γράμματα. Τὸ πρῶτον τὸ ὁποῖον ἀνέγνω ἦτο τὸ τοῦ Καρόλου Σεβρύ.

Ὁ μαρκησίας ἦτο ὠχρότατος ἄφθονα δάκρυα ἔρρεον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν του.

— Δυστυχῆ μου ἐξάδελφε, ἀγαπητῆ μου ἐλεγγέτα, ἐψιθύρισεν.

Ἡ ἐπιστολὴ τοῦ Καρόλου Σεβρύ ἀνήγγελλεν αὐτῷ τὸν θάνατον τοῦ κ. Δεβιλλιέρ, προσβληθέντος ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας ἐν τῷ δωματίῳ καθ' ἣν στιγμὴν ἐμελλε νὰ κατακλιθῇ δὲν ἔσχε τὸν καιρὸν οὐδὲ νὰ προσκαλέσῃ εἰς βοήθειάν του μόνον τὴν ἐπαύριον προῖ ἐύρον αὐτὸν ἐξηπλωμένον, ἄπνον, ἀκίνητον ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

Ἐν τῇ ἐπιστολῇ ἀνεφέρετο ἀκόμη.

«Ὁ κ. Δεβιλλιέρ ἔκαμε τὴν διαθήκην του ὑπὲρ ὑμῶν ἐκτὸς τῶν κληροδοτημάτων, ἅτινα ὅλα ἀνέρχονται εἰς πλείονα τῶν πεντακοσίων χιλιάδων φράγκων, εἰσθε ὁ μόνος κληρονόμος του. Δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη ἀκριβῶς ποῖος εἶναι ὁ

δραματίζων τὸ πρόσωπόν του, μᾶλλον ἐπιδέξιος καθιστάμενος, δὲν ἐπέτύγγανεν ἴσως δύο ἑκατομμύρια! Θεέ μου, μάλιστα, δύο ἑκατομμύρια! Οὐδόλως τοῦτο θὰ ἦν ἐκτακτόν.

Τὰ συναλλάγματα εἶχον μεταβιβάσθῃ εἰς χρήματα. Δύο ἑκατομμύρια ἦσαν κατατεθειμένα ἐν τῇ γαλλικῇ Τραπεζῇ, μέχρις οὐ ἀπορασιθῆ πρὸς ποῖαν χρῆσιν ἐμελλε νὰ προσρισθῇ τὸ κεφάλαιον τοῦτο. Ὁ Λέων ἀνέμενε τὴν κατάλληλον στιγμὴν νὰ λάβῃ μέρος εἰς μεγάλῃν τινὰ ἐπιχείρησιν.

Ἐπωφελοῦμενος ἐκ τοῦ ἐκπεσμοῦ τῶν δημοσίων χρεωγράφων καὶ ἀξιών εἶχε ποιήσει ἀλληλοδιαδόχως ἀγοράς, πάντοτε ὑπὸ καλοῦς ὅρους, τίτλων τοῦ κράτους, μετοχῶν τῷ φέροντι. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ἐτοποθετήθησαν καὶ τὰ δύο ἄλλα ἑκατομμύρια.

Ἐπιχειρήσεις τινές, αἱ τῆς μετατροπῆς ἰδίως τῶν συναλλαγμάτων εἰς χρήματα, ἀπήτησαν, ἵνα ὁ βαρὸνος κρατῇ ἐν χερσίν πληρεξουσίον τι ἔγγραφο, ὁ δὲ μαρκησίας ἔδωκε τοιοῦτον. Ἀλλ' ἔχων τὴν διαχείρισιν τῶν κεφαλαίων ἀνευ ἐξελέξεως, τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τοῦ ποιεῖν καὶ τὸ δοκοῦν συναλλαγὰς, ὁ Λέων, ἔνεκα ἐτέρου βεβαίως ὑπολογισμοῦ, μετεχειρίζετο ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον τὸ πληρεξούσιον καὶ ἐνήργει ἐπ' ὀνόματι ἑαυτοῦ. Τοιοῦτοτρόπως δὲ ὁ μαρκησίας δὲν ἦτο πλέον ὁ κύριος τῆς περιουσίας του καὶ διετέλει ὑπὸ τὴν ἐξάρτησιν τοῦ ἀδελφοῦ του.

— Κρατῶ τὸ χρέμα, διελογίζετο ὁ ἐντολοδόχος, ἀνα-

νήκει αποκλειστικώς εις τόν Δονιζέτην, έχει βλέπετε και ο κ. Τσόχας τούς φαβορίτους του.

Αλλ' ενώ αι Αθήναι δλόκληροι έσπευσαν να λάβουν μίαν θέσιν εις τήν χαϊδεμένη όπερα του Δονιζέτη, ενώ άφ' έσπερας πολλοί έλάλουν μετ' ένθουσιασμού περι της Φαβορίτας, και οι μουσικώτεροι έν προς έν υπομέλποντες τά άσματα της λεληθότως κατήντων εις τό μυστικόν εκείνο παραθυράκι της παράγγας των Όλυμπίων και εξήτουν εισιτήρια, ο κ. ίμπρεσαρίος συσκεφθείς φαίνεται μετά του έπί των εισιτηρίων κ. είσπρακτορος, και του ναργιλέ του οίτινες άποτελούν τήν έπιτροπήν του θεάτρου άπεράνθη ότι

Επειδή ή Φαβορίτα είνε δευτερεύουσα όπερα, πρέπει να ψάλλουν οι δεύτεροι τραγουδιστάδες!

Αί γυνάμαι βλέπετε μεταξύ του κοινού και του κ. Τσόχα διέστησαν και ενώ πάντες άνέμενον να ίδωσιν έπί της σκηνής τά πρώτα πρόσωπα του θιάσου, είδον τά. . . έσχατα. διότι όμολογουμένως μεταξύ τούτων και εκείνων ύπάρχει ή αυτή άπόστασις όση μεταξύ του θεάτρου των Όλυμπίων και του θεάτρου του Ριγολώ! . . .

Και ήκουες πλέον εκεί ώρυγας βαρυτόνου και μυκηθμούς μπάπου και ύλακάς γυναικών και ψυχοραγήματα τεύρη και όλα αυτά ή μουσική συμφωνία του έφερεν εις τήν μνήμην τόν άθάνατον εκείνον στίχον του πάλαι ποτε ποιητού Σταυριδου.

Ολοφυρμό ήκούσθησαν εις Γαλεσιή της Ρέκας

Και όμως τή βοήθεια όλίγων claqueurs και τή έπεμβάσει όργάνων τινων της έξαυσίας ή δυστυχής φαβορία έτυχε λειποψυχούτων τινών χειροκροτημάτων, ο δε μαρτυρικός αυτης βίος παρετάθη μέχρι της έπομένης, όποτε πλέον ουδέ ή ίερά φουστάνελλα του πατρός Τσόχα ήδύνατο να τή έμφυσήσθαι μικράν άναψυχήν, και ή πτωχή Φαβο-

ριθμός της περιουσίας του, αλλά λόγος γίνεται περι πέντε έως έξ εκατομμυρίων.

Απρος τακτοποιήσιν των ύποθέσεων της διαδοχής και των της εκκαθάρίσεως, ήτις ήρξατο, ή παρουσία σας έν Βαταυία είναι άναπόφευκτος. Πρέπει άφεύκτως να έλθητε.

Ο κυβερνητικός υπάλληλος, εις ου τάς χειρας κατετέθη ή διαθήκη, γράφει προς ύμās λέγων ότι σας άναμένει. Τά γράμματα των δύο συνεταιρών του οικου Φιλίππου Δεβιλιέρ και Σας γράφουσιν ύμίν ίνα έλθητε άμέτως εις Βαταυία.

Αγαπώ πάντοτε τήν Ζελιμάν αγαπώ αυτήν, ως αγαπάτε τήν προσφιλή ύμων Λουκίαν. Ουδέμίαν άμφιβολίαν έχω περι του έρωτος της άξιολατρεύτου μου Ζελιμās, διότι μεγάλην, πολύ μεγάλην θυσίαν έποίησε μένουσα έν Βαταυία. Υπήρξεν ή παρήγορος του κ. Δεβιλιέρ, όστις έπί πολύν χρόνον ήτο άθυμος, ως τις ψυχή πάσχουσα μετά τήν άναχώρησιν ύμων.

Μέχρι; ου έλθη ή ευτυχής στιγμή, καθ' ήν θα συζευχώμεν, ή Ζελιμά με διάσκει τήν Ινδικήν, τήν ύποίαν ύταν μάθω έπαρκώς, θα προσπαθήσω και έγω να διδάξω τήν γαλλικήν εις τήν Ζελιμάν. Αλλά τότε;

Ο κ. Δεβιλιέρ έμελλε να μάς συζεύξη' όλίγας ήμέρας προ του θανάτου είχαν όρίσει τήν έποχήν του γάμου' ή ευτυχία ήμων άνεστάλη' έγκατερούμεν μη δυνάμενοι να αποβλέπομεν τήν χαράν, μόλις κλεισθέντος του τάφου

ρίτα εξέπνευσε μάρτυς ως παρά τό πλευρόν της δημοφιλούς του μάρτυρος Αικατερίνης.

Μάγκας.

Αντίκρυ και αντίκρυ, εις τόν Παράδεισον και εις τόν Απόλλωνα, θα συναγωνίζηται ή Μούσα της κωμωδίας και ή Μούσα της τραγωδίας, καλούσα τό έλληνικόν εις τέρψιν άμα και διδασκαλίαν, εις συγκινήσεις και εις ρεμβασμούς, εις γέλοια σεμνά και εις γαλήνην ψυχικήν, εις κόσμον ίδών και εις κόσμον αισθημάτων. Εις τόν Παράδεισον οι Ταβουλάρηδες' εις τόν Απόλλωνα ο θίασος Αλεξιάδου, άρχομένου τήν Παρασκευήν με τόν Ρακουλλέκτην, έργον του δημοκράτου Φελιξ Πυά, και προτιθεμένου να διδάξει παραστάσεις: Τρίτην και Παρασκευήν, όποτε ο Παράδεισος θα άργη' τάς δε λοιπάς ήμέρας ο θίασος του Εθνικού Συλλόγου υπό τήν άρχηγίαν του τρομερού Αρνωτάκη και συγκεκριμένου όσον οίον τε καλώς, με δοκίμους εκ φοιτητών και τήν έποπτείαν της Έπιτροπής, και με πλείοτερα έργα έλληνικά και κλασικά, προτιθέμενος άκόμη να δώση και τόν Φάουστ του Γκαίτε, μέγα θάμβος και μεγαλείτερον θεατρικόν γεγονός των Αθηνών.

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Η αυτή έντέλεια και ο αυτός ένθουσιασμός ο άναπτυχθείς έν Αθήναις δια τήν Γυμναστικήν παρετηρήθη και έν Πειραιεί, εις τάς γενομένας τήν παρελθούσαν Κυριακήν εξετάσεις, έν τή δροσερά πλατεία της «Τερψιχόρης», έντός τετραγώνου εύρυτάτου, και έν συρροή μεγάλη κόσμου, χωρίς να διαταραχθή τό παράπαν ή τάξις, χάρις εις τήν παρουσίαν του κ. Φρουράρχου. Αί μητέρες, άδελφοί, συγγενείς των εξεταζόμενων κατέλαβον τήν μουσικήν εξέδραν, άκόμη πριν ή οι μα-

του ήμετέρου ευεργέτου. Ευτυχώς μειδιάμα τι και ήδη βλέμμα της Ζελιμās μου άρκουσι να μοί παράσχωσι τήν ύπομονήν».

Αί άλλαι έπιστολαι, περιλαμβάνουσι γραμμάς μόνον τινας κατέληγον δε δια των λέξεων τούτων:

«Η παρουσία σας είνε άναγκαιοτάτη ένταύθα' έλθετε ταχέως, σας άναμένομεν.»

Τοιουτοτρόπως δε έπρεπε να άναχωρήση.

— Παύλε, Παύλέ μου, άνεκράξεν ή Λουκία κλαίουσα, θέλω να σε συνοδέυσω!

Ο μαρκήσιος εκίνησε θλιβερώς τήν κεφαλήν.

— Αδύνατον, έπενε.

Η Λουκία ήτο έγκυος.

Αλλ' ή νεαρά γυνή ουδέν ήθελε να άκούση. Ο χωρισμός τήν ετρόμαξεν. Ηδύνατό τις να έπρη ότι προσθάνατο τά δυστυχήματα άτινα έμελλον να επισκήψωσιν έπ' αυτης. Έπρεπε δε ο μαρκήσιος να μεταχειρισθή όλον τό κύρος του δια να πείση αυτήν να παραιτηθή της άποφάσεώς της. Τέλος δε έννόησεν ότι έν ή θέσει εύρίσκετο θα ήτο άφροσύνη και επικίνδυνον μάλιστα να κάμη τόν μακρόν τούτον πλούν. Ο καταναγκαστικός ουτος χωρισμός των πέντε ή εξ μηνών ήτο θυσία τήν όποιαν όφειλε να ποιήση. Η Λουκία πλέον άνήκεν εις τό μικρόν προσφιλές έν τό όποιον έφερεν έν τω κόλπω αυτης.

Η νεαρά γυνή άδίκαίπτως εκκλαιεν, άν δε και ήτο λίαν

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΕΣΠΕΡΙΣ

Το παρελθόν Σάββατον επιστρέφων οικιαδε περι τήν μεσημβρίαν, συνήντησα καθ' όδόν τήν σύζυγον του α. γραμματέως της ρωσικής πρεσβείας κυρίαν Βακμέτιερ, ήτις διδουσα μοι έγγραφον πρόσκλησιν, με προσεκάλει και προφηριώς, όπως παρευρεθώ εις τήν κατά τήν έσπέραν της δευτέρας δοθησομένην παράστασιν κινεζικου κωμειδουλίου έν τω κήπω της.

Το έσπέρας λοιπόν της δευτέρας, μετέβην πράγματι περι τήν 9 1 (2 εις τόν άπέναντι της παλαιάς ρωσικής εκκλησίας οίκόν της, όπου συνήντησα κατερχόμενον της άμάξης του τόν φίλον ύπουργόν της Δικαιοσύνης κ. Α. Ράλλην. Άνερχόμεθα έμου τήν κλιμακα της οικίας, και εις τήν τελευταίαν σχεδόν βαθμίδα, συναντώμεν τόν κ. Βακμέτιερφ, όστις μετά της διακρινούσης αυτών ευγενείας, μάς λέγει, ότι όφείλομεν να κάμωμεν τόν γύρον της οικίας, μέχρις ότου εύρωμεν τήν θύραν του κήπου, όστις εύρίσκειται εις ένα όπισθεν στενόν δρομίσκον. Κατερχόμεθα και μετά δεκάλεπτον σχεδόν άναζήτησιν εύρίσκομεν τέλος αυτης.

Είσερχομαι εις τόν κήπον. Εις τήν είσοδον αυτου ισταται ή κυρία Βακμέτιερφ ένδεδυμένη κατάλευκον έσθήτα μετά έρυθράς ζώνης και έρυθρού πύλου. Οι άναγνώσται ή μάλλον αι άναγνώστρια του «Μη Χάνεσαι» (αίτινες είνε βεβαίως πολλαί) γνωρίζουσι τήν χαρίссαν ταύτην κυρίαν, ήτις καθ' εκάστην εξέρχεται εις περίπατον μετά της μικράς άμάξης και μικρών ίππων, ους αυτη ή ίδια διευθύνει, και ήτις προ μινός έδαπτίσθη, γενομένη χριστιανή, και έχουσα άνάδοχον τήν πιστήν ήμω άνασσαν.

Πλησίον της κυρίας, ισταται άκόλουθός τις της Ισπανικής πρεσβείας, όστις μοι διδει τό πρόγραμμα, όπερ είνε καλλιτεχνικώτατα τυπωμένον.

Ο κήπος, ως και πάντα κατά τήν έσπέραν ταύτην, ή-

θηται του Γυμνασίου καταφθάσων, κινήσαντες από του Γυμνασίου των με τάξιν στρατιωτικήν, κατά διμοιρίας, προπορευομένης της μουσικής, έν μέσω δε της κυανολεύκου χυνούσης το λευκόν και κυανού της φώς εις τά όμματα των μετ' ένθουσιασμού παρακολουθούντων. Έθαυμάσθη των μαθητών τό παράστημα, τό θάρρος και ή πεποίθησις του στρατιωτικού των βήματος ως να ήσαν παλαιοί στρατιώται του Ναπολιόντος, ιδίως δε οι μικροί εκείνοι με τό κωμικώς σοβαρόν και αυστηρόν ήθος των, αλλόνηστοι και αλύγιστοι, όνομασθέντες δε δι' αυτό υπό τινος των γυμναστικών συνηάδες. Αί εξετάσεις των περιέλαβον έλευθέρας άσκήσεις, άσκήσεις άλλας μετά κοντών και διαφόρου στρατιωτικούς ελιγμούς. Τό θέμα ήτο πάλιν εκ των συγκινητικωτέρων ή άρμονία πλήρης και οι παρόντες εκει γυμναστικοί κατευχριστημένοι και θερμώς συγγαίροντες τόν διδάσκαλον της γυμναστικής κ. Παραλύκαν, άρχαίον στρατιωτικόν, από τετραετίας ήδη καταγινόμενον μόνον και τώρα άπολαμβάνοντα έν εκπλήξει και αυτών βλέποντα τούς καρπούς των αγώνων του. Επίση; ο Γυμνασάρχης κ. Κρέμος, άληθής πατήρ των μαθητών άναδειχθείς, συνετέλεσε πολύ, μόνος όστις μεταξύ των λοιπών καθηγητών ένστερησθείς τήν Γυμναστικήν ως άδελφήν γνησία της μουσικής, όπως τήν ένόουν οι άρχαίοι περιλαμβάνουσιν δηλαδή τά γράμματα και μετ' άροσιώσεως έπιστατήσας εις τήν καθ' όλα εύδοκίμηται αυτης. Τήν αυτην στοργήν εξέδήλωσε άξιεπαίνως πολύ και ο κ. Δήμαρχος. Αλλά τό πάντων ευχάριστον ήν ο ένθουσιασμός μετ' ου παρεκολούθησεν τά γυμνάσια ή βιομήχανος πόλις των Αθηνών, τούτο δε εύφραίνει ήμās ίδια ότι βλέπομεν τήν γυμναστικήν τόσο θερμής ύποδοχής τυγχάνουσαν παρά τή κοινωνία, διότι τούτο θα μάς χρησιμεύση εις άπωτέρους έθνικωτέρους σκοπούς.

τεθλιμμένη, ενεκαρτέρησεν όμως. Πλέον ή οι συλλογισμοί του μαρκησιου, τό μητρικόν αισθημα, τό όποιον έλάλει έν αυτη, τή κατεδείκνυνεν ότι δέν ήδύνατο να άκολουθήση τω συζύγω αυτης.

Πλοιοι έλλαυδικόν, έχον έμπορεύματα δια τάς νήσους της Σόνδης, ήτο έτοιμον προς άναχώρησιν έν τω λιμένι της Μασσαλίας. Εκ της πόλεως δε ταύτης ο μαρκήσιος έπέδιδάσθη επί ξένου πλοίου, όπως δή χάση καιρόν.

— Έλθε, Λουκία μου, ειπε τή νεαρά αυτου γυνικι έναγκαιζόμενος τρυφερώς κατά τήν στιγμήν της άναχωρήσεως, έήρανον τά δάκρυά σου και άναλογίσθητι ότι μετ' ου πολύ θα γίνης μήτηρ' θα έπισπύσω τήν επάνοδόν μου παρά σοι, σοι τό υπόσχομαι.

— Ω! ναί άξιεραστά μου Παύλε, επάνελθε ταχέως; θα μετρώ τάς μακράς ώρας της άπουσίας σου.

Και μη δυναμένη να συγκρατήση έαυτήν ή δυστυχής Λουκία ήρξατο να όλοφύρεται.

— Λέον, άδελφέ μου, υπέλαβεν ο μαρκήσιος, ή Λουκία είνε ό,τι έχω πολυτιμώτερον έν τω κόσμω' σοι έμπιστεύομαι τόν προσφιλή μου θησαυρόν.

Ο βαρόνος ώι κατηφής καθ' ύπόκρισιν κατηνάγκαζε τούς όφθαλμούς του να διακρύσωσιν.

— Άδελφέ μου, απήντησε συγκεινημένος, δύνασθε να άναχωρήσητε ήσυχοι' θα επαγρυπνώ επί της άδελφής μου,

ως ή τρυφερά μήτηρ επί του τέκνου της, και θα τήν υπακούω ως πιστός και άφρωσιωμένος ύπρητής υπακούει τόν κύριόν του.

Της ώρας της άναχωρήσεως επιστάσης, ο μαρκήσιος απέσπασεν έαυτόν από των βραχιόνων της Λουκίας και έρρίφθη έντός της άμάξης, ήτις πάραυτα άνεχώρησεν ως βέλος.

Κατά τήν στιγμήν ταύτην κορώνη έλθούσα εκάθησεν επί της κορυφής πετείας και εξέβαλεν άπαισιον κρωγμόν.

Η νεαρά γυνή έφροκίασε καταληφθείσα υπό μεγίστης παθήσεως, ώσει πράγμα τι κατεσπαράσσεται έν έαυτη.

Η Λουκία ήτο δεισιδαίμων, όπως είνε έν γένει αι μιγάδες.

Διατί τό δυσόινον τούτο πτηνόν να καθήση ύπερ τήν κεφαλήν αυτης; Ενόμιζεν ότι ο κρωγμός του μαύρου πτηνου τούς άνήγγελλεν κάποιον δυστύχημα.

Η άμαξα δέν έφκινετο πλέον, ουδέ ήκούετο πλέον ο κρότος των τροχών επί του λιθοστρώτου.

Η Λουκία εξέβαλεν άναστεναγμόν, επανήλθε μετά σπουδής έν τω οικω και εκλείσθη, όπως κλαύσει έν άνέσει, έντό; του κοιτώνός της, όστις ήτο εισέτι πλήρη εκ του κρότου των τελευταίων φιλημάτων.

.....

Η δυστυχής Λουκία εκλαιε συνεχώς νομίζουσα ότι περι έαυτήν τά πάντα ήσαν μαύρα.

(άκολουθεί)

τοι ή σκηνή, αί πλουσιώταται ένδυμασία των ήθουποιών, ό φωτισμός κτλ. είναι κινεζικά. Είς τό άκρον του κήπου έγείρεται μικρόν παράπηγμα, χρησιμεύον ως σκηνή, εμπροσθεν αυτού κλειδοκύμβαλον, μεταξύ τής σκηνής και του κλειδοκυμβάλου ύπερμεγέθους χωρμαδιά, χρησιμεύουσα κατά κινεζικόν ήθιμον, ως κρύπτη του ύποβολέως κ. Κανταγάλλη γραμματέως τής Ιταλικής πρεσβείας.

Μετά τό κλειδοκύμβαλον, επί των δένδρων χρωματιστοί χάρτινοι φανοί ότινες καθιστώσι τό θέαμα μαγευτικώτατον και κάτωθεν αυτών καθίσματα διά τους προσκεκλημένους ότινες είναι περί τους 70, και ότινες πάντες άνήκουν είς τό διπλωματικόν σώμα και τās πρώτας των Αθηναικών οικογενειών.

Τήν δεκάτην παρά τέταρτον αίρεται ή αύλαία και άρχεται ή παράστασις κινεζικού κωμειδουλίου, μετά πολλής εύφυίας γεγραμμένον υπό του ίδιου κ. Βακμέτιερ και μετά πολλής τέχνης τονισμένου υπό του κ. Αϊγλερ β'. γραμματέως τής ρωσικής πρεσβείας, είς ό λαμβάνουσι μέρος ή μουσικη και καλλιέλαδος κυρία δέ Γρολλιέ, ό κ. Δ. Κορομηλάς, όστις βεβαίως απέτυχε του προορισμού του (il a manqué sa vocation) μη μεταβάς είς Κίναν, όπως γείνη ξενόδοχος, άν και είναι ακόμη είς καιρόν, ό αιώνας Ρώκ, ό ακόλουθος τής αυστριακής πρεσβείας κ. Γκουτμανστάλ και ό γραμματέως τής άγγλικής πρεσβείας κ. Μπουμπέκ, ό γνωστός διά τό πελώριον άνάστημά του.

Μετά τό τέλος του κωμειδουλίου, όπερ έστέφθη υπό πληρεστάτης επιτυχίας, προσεφέρθησαν άφθονα άναψυκτικά ποτά και περί τό μεσονύκτιον άνεχώρησα, ένθουσιασμένος υπό των άπειρών περιποιήσεων, άς ουχί μόνον έγώ, αλλά πάντες οί προσκεκλημένοι, έτυχον υπό του κυρίου και τής κυρίας Βακμέτιερ.

Κ. Χ. Η.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ
Πρακτορείον Χαδών

Βερολίνον, 12 Ιουνίου. Συνεπεία τής παραιτήσεως του βουλευτου Βίνιγκεν, άρχηγού του έθνικού φιλελευθέρου κόμματος, θεωρείται ως πιθανή ή διάλυσις του κόμματος τούτου και ή όριστική του κ. Βίσμαρκ συμμαχία μετά των καθολικών.

Παρίσιον, αύθημερόν. Έλληνικόν δάνειον 421. Γαλλική ράντα (rente) 108,27. Τουρκικόν δάνειον 11,25. Ηνοποιημένον αιγυπτιακόν 368,..... Συνάλλαγμα επί Λονδίνο 25,30.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Σήμερον τήν πρωίαν ό επίτροπος του άγίου Σπυρίδωνος έν Βατραχονησίω ότι λίαν πρωί μεταβάσα ή νεοκύριος είς τον έν λόγφ ναόν εΰρεν ανοικτήν τήν θύραν άνευ βίας δε παγκάριον παραβιασμένον, και άφηρημένας έξ αυτού δραχ. 80, έτεροι δέ δραχμαί 30 είς χαλκόν και άργυρον εύρισκόμεναι είς τό αυτό μέρος έμειναν άθικτοι καθώς και τά άργυρά κανδύλια του ναού, και τό ιερόν Ευαγγέλιον, ύποψία έγείρεται μεταξύ του διαχειριστού, ό δέ ύπαστυνόμος ένεργεί άνακρίσεις.

— Χθές τήν 4 ώραν μ. μ. έξερράγη πυρκαϊά έν τή έν Κηφισία οικία Λίντερ Μάιερ καέντων όλοτελώς του σταύλου του κηπουρού και μία άποθήκη μετά 3000 δικάδιον σανού έκ του οποίου, ως λέγεται, προήλθεν ή πυρκαϊά τριβέντων φωσφόρων τινών πιθανώς ύπό τών ποδών τών ύπηρετών.

— Φοιτηταί τινες θορυβωδώς διασκεδάζοντες μετά μουσικών όργάνων έν τή παρά τό Πανεπιστήμιον ξενοδοχείω Παπαδάκη από Σύνταγμα» και πανοίχιον παρενοχλούντες πάντας τους ένοίκους, και τον καναστημπάρχην, τήν δέ πρωίαν θραύσαντες τās βέλους των ποραθύρων, είς πάντα δέ ταύτα προσέβησαν ένέκεν έκδικήσεως, έκρατήθησαν σήμερον τήν πρωίαν υπό του ύπαστυνόμου του Ε' τμήματος.

— Ό κροσπώλης Κωνστ. Αντωνίου ή Τρελλός, έν μέθην ών μετ' άλλων και έφ' άμάξης μετέβη τήν 2αν ώραν μετά τό μεσονύκτιον προερχόμενος έκ Κολοκουθούς είς τό παρά τό Μεταξουργείον χαμαιτυπείον τής Μαμής και βιάσας τήν θύραν εισήλθεν έν αύτē και έκκακοποίησε γυναϊκά τινα και μιαν ύπηρετίαν, ή περίπολος ή αστυνομική μετά στρατιωτών κατεδίωξε τους ταραξίαις.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συστηθέντος επί του κτήματος του κ. Δ. Ι. Σούτζου είς θέσιν Γλυκόβρυσιν παρά τή θάλασσά Αθηνών νέου

ΓΑΛΑΚΤΟΚΟΜΕΙΟΥ

γνωστοποιείται ότι οί βουλομένοι να έχουσι καθ' έκάστην πρωίαν

ΑΓΝΟΝ ΓΑΛΑ ΑΓΕΛΑΔΙΝΟΝ

έντός δοχείων διά σφραγίδος ήσφαλισμένων δύνανται από τής σήμερον να έγγραφώσιν είτε έν τή γραφείφ των Αδελφών Οικονόμου, όδφ Σταδίου, είτε έν τή καταστήματι Κόλα, οικία Β. Μελά, σημειώνοντας εύκρινώς τήν ποσότητα γάλακτος ήν επιθυμώσι και τήν κατοικίαν αυτών όπως μη προέλθη σύγχυσις είς τήν διανομήν.

Η μεταφορά και παράδοσις του γάλακτος είς τās οικίας των έγγραφωσμένων γενήσεται καθ' έκάστην πρωίαν περί ώραν 5ην από τής προσεχούς Δευτέρας 23 Μαΐου.

ΤΙΜΗ ΤΟΥ ΓΑΛΑΚΤΟΣ

όρίζεται τής ήμισείας δκάδος έν δοχείω είς λεπτά 33, τής μιās δκάδος είς δραχμήν 1 και του δοχείου των δύο δκάδιων είς δραχμάς 2.

(Η διεύθυνσις του Γαλακτοκομείου «Γλυκόβρυσιν»)

ΑΝΑΠΟΦΕΥΚΤΟΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΟΙΝΟΙ

ΑΔΕΛΦΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

(Οδός Σταδίου κάτωθεν τής οικίας Λύτσεια)

ΠΕΡΙ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ

Η Ρουμανία πρό πολλού έχει γεωργικήν σχολήν, ή Σερβία ήμοίως, σήμερον δέ ιδρύεται και έν Βουλγαρία ή δέ Τουρκία έχει πρό πολλού δασονομικής σχολάς.

Η Ελλάς γεωργικήν σχολήν είχεν ιδουθείσαν υπό του τά πάντα προνοήσαντος Καποδίστρια, άλλ' ήναγκάσθη να καταργήσθ αύτήν ουχί χάριν οικονομίας, αλλά διότι διηυθύνετο κακώς, τά δέ εισοδήματα των γαιών αυτης και ό έκ 10,000 δραχμών ετήσιος προϋπολογισμός έπαταλειτο. Ό τότε διευθυντής τής σχολής κ. Ιωάννης Αποστολόπουλος, κατά τήν έκθεσιν τής άποσταλείσης έξεταστικής έπιτροπής, ουτε γνώσεις ουτε ικανότητα είχεν όπως διευθύνη γεωργικήν σχολήν. Ό τώως τμηματάρχης τής δημοσίας οικονομίας ίδού πώς δικαιολογεί τήν επί τής ύπουργείας του Δεληγεώργη κατάργησιν τής έν λόγω σχολής.

Έν τούτοις όφείλω να μη παρλείψω να πληροφορήσω τον κ. Λιβδαδαν ότι ή έν Τίρυνθι γεωργική σχολή διελύθη ένεκα τής άθλιας καταστάσεως είς ήν περιήγαγεν αύτήν ό έμπειρότατος άνήρ Αποστολόπουλος. Διελύθη διότι ή σχολή αύτη πρό δεκαετίας περίπου μόνον τό όνομα τής σχολής έφερε και μόνον έχρησίμευε διά να μισθοδοτηται ό διευθυντής αυτης και έτερά τινα πρόσωπα διελύθη διότι πρό πολλού ουχί πλέον ή ύπηρεσία του ύπουργείου των έσωτερικών, ήτις είχεν αποκάμει καταδεικνύουσα είς τους κατά καιρόν ύπουργούς των έσωτερικών τήν άθλίαν κατάστασιν είς ήν περιήλθεν ή άλλοτε άνθούσα, δύναμις να είπω, σχολή αυτη, ουχί οί κατά καιρούς νομάρχαι Αργολίδος και αί οικονομικαί άρχαι Ναυπλίας, αλλά και αυτή ή ύπηρεσία του ύπουργείου των οικονομικών ζωηρός και επιτακτικώς, ουτως είπειν, διά τής ύπογραφής τριών διαφόρων ύπουργών, άπήτει παρά του ύπουργείου των έσωτερικών τήν κατάργησιν αυτης. Και :

α') Ό κ. Θ. Δηληγιάννης, ύπουργός των οικονομικών, παρεκάλε τό ύπουργείον των έσωτερικών τήν 2ην φεβρουαρίου 1870 (ύπ' αριθ. 4,407) : «Νά λάβη ταχίστην πρόνοιαν προς διάσωσιν τής καταπατουμένης περιουσίας του δημοσίου έκ των είς σής ένεπιστεύθη αυτη ύπαλλήλων». Τήν δέ 4ην Ιουλίου 1870 έγγραφεν (ύπ' αριθ. 33,193) : «Ότι ό τρόπος τής διαχειρίσεως των προϊόντων τής γεωργικής σχολής Τίρυνθος άγει ήμās να συμπεράνωμεν ότι ή διαχείριστις δεν ενεργείται ειλικρινώς και ότι άπόλυτος περίσταται άνάγκη να ληφθώσι μέτρα άνάλογα.

β') Ό κ. Σωτηρόπουλος διαδεχθείς είς τό ύπουργείον των οικονομικών τον κ. Δηληγιάννην, έγγραφε τήν 3ην Απριλίου 1871 (ύπ' αριθ. 53, 842) : «Τό καθ' ήμās εΰμεθα γνώμης να ληφθη άμείσως πρόνοια περί καταλληλοτέρου τής σχολής διοργανισμού, άν δέ τούτο δεν είναι δυνατόν, συμφωνούμεν με τήν γνώμην τής έπιτροπής περί προσωρινής διαλύσεως αυτης».

γ') Ό κ. Παπαμιχαλόπουλος, ύπουργός επίσης των οικονομικών μετά τον κ. Σωτηρόπουλον, έγγραφε τήν 20ην Απριλίου 1872 (ύπ' αριθ. 17 650) : «Τό κατάστημα τής έν Τίρυνθι γεωργικής σχολής διά τήν συντήρησιν του οποίου διαπανώνται έτησίως δέκα περίπου χιλιάδες δραχμών ένω δεν άποφέρει, ως οΐδατε, ώφέλειαν τινα, άπασχολεί και μεγάλην έκτασιν γαιών και λοιπών κτημάτων, περί τής μη πιστής διαχειρίσεως κτημάτων των έποιων και των έκ τούτων προϊόντων πολλαί καταγγελίαι διεβιβάσθησαν είς τό καθ' ήμās ύπουργείον, ένφ έάν αί γαΐαι κλπ. διετίθεντο δι' ένοικιάσεως

ως και αί λοιπαί, έκτός τής απολαβής ήν ήθελε έχει τό δημοσίον έκ του ετήσιου ένοικίου ήθελε προσέτι οικονομεί και τήν προϋπολογισμένην ως άνωτέρω δαπάνην. Όθεν διά τους έκτεθέντας λόγους συμμεριζόμενοι και ήμεις τήν πρότασιν του προκατόχου μας περί καταργήσεως τής ειρημένης σχολής παρακαλούμεν κτλ.». Τήν δέ 27ην του αυτού μηνός και έτους (ύπ' αριθ. 18,817) ό αυτός ύπουργός έγγραφεν : «Έκ των έσωκλειομένων ήδη αναφορών του Νομάρχου Αργολίδος και του οικονομικού Έφόρου Ναυπλίας θέλετε παρατηρήσει, κύριε συνάδελφε, ότι ό διευθυντής τής έν Τίρυνθι Γεωργικής Σχολής, έναντίον των πολλάκις έπισταλέντων αυτώ και των καθηκόντων, άποφεύγει ή άρνείται να ύποβληθῆ είς τον έλεγχον των προϊσταμένων άρχων, καθόσον άεροαΐ τήν διαχείρισιν των παραγομένων από τās γαΐας τής σχολής προϊόντων Τοιαύτην άταξίαν διαχειρίσεως τής δημοσίας περιουσίας άνευ έλέγχου και άνευ λογοδοσίας, ουδεις νόμος επιτρέπει. Έπαναλαμβάνομεν έπομένως να συστήσωμεν τήν κατάργησιν τής ειρημένης σχολής, κλπ.»

Τās παραστάσεις ταύτης τής ύπηρεσίας έχων ύπ' όψιν ό κ. Δεληγιώργης άπεφάσισεν, ως τό αυτό είχεν άποφασίσει και ό προκατοχος ύπουργός των έσωτερικών, κ. Νικολόπουλος, να καταργήσθ και κατήργησε τήν έν Τίρυνθι σχολήν πεπεισμένος ότι διά τής πράξεώς του ταύτης άνταποκρίνεται ού μόνον είς τό συμφέρον του δημοσίου αλλά και είς τās εύλόγους αξιώσεις τής κοινωνίας, των γαιοκτημόνων και γεωργών, ότινες όλοι ένδιαφέρονται ύπερ τής ύπαρξεως εκπαιδευτικού ιδρύματος διά βιομηχανίαν έν ή άσχολεΐται τό ήμισυ των κατοίκων και ήτις είναι ή σπουδαιότερα πηγή του δημοσίου και ιδιωτικού πλούτου.

Όπως και άν έχη, τό βέβαιον είναι ότι ό τόπος ήρχισε πρό πολλού να αισθάνεται τήν άνάγκην γεωργικής μορφώσεως περί ής ένταύθα προτίθεμαι να έκθέσω έν περιλήψει τήν γνώμην μου.

Και πρώτον μεν περί γεωργικής σχολής. Φρονώ ότι κατ' άρχάς, θα είναι φρόνημον να συσταθῆ μία μόνον σχολή, διότι και αυτη ακόμη επί πολύ δεν θα έχη αρκετούς μαθητάς, τοιαύτους οιοι πρέπει να ήναι ως θα ιδώμεν κατούτερο.

Άλλως και ή έλλειψις επαρκούς προσωπικού θα παρακολύση τήν σύστασιν περισσοτέρων σχολών. Επί τέλους νομίζω ότι επειδή παρ' ήμιν δεν είναι λελυμένον τό ζήτημα του είδους των άρμοζουσών τώ τόπω σχολών, θα ήτο καλόν να συσταθῆ κατ' άρχάς μία μόνον όπως αυτη χρησιμεύσθ ως δοκιμή διά τās άλλας κατόπιν.

Έγων πρό όφθαλμών τήν άνάπτυσιν και τās άνάγκας τής παρ' ήμιν γεωργίας, τον χαρακτήρα του Έλληνος και τό ποιόν του προσωπικού τό όποιον ύπάρχει, έσχημάτισα πρό πολλού γνώμην ύπερ των καθαρώς πρακτικών σχολών. Έγόμεν άνάγκην πρακτικών γεωργικών σχολών (ferme-écoles) ουχί άναγεγραμμένων, αλλά διοργανωμένων κατ' ίδιον όλωσ τρόπον άρμόζοντα τώ τόπω και συμβιβάζόμενον με τās άνάγκας και τήν άνάπτυσιν των κατοίκων αυτου. Αί σχολαί αυται θα χρησιμεύωσιν ουχί όπως παράγωσι γεωπόνους θεσιθήρας, άλλ' όπως παρέχωσιν είς τās τέκνα των κτηματιών έν γένει και είς αυτούς τους ίδιους ακόμη γνώσεις πρακτικās των καλλιεργειών, αΐτινες είς τās κτήματα αυτών διεξάγονται έν αυταίς διά πειραμάτων ή άποφασίζηται ποιαί βελτιώσεις και ποιοι νεωτερισμοί είναι δυνατόν να εισάγονται είς τās τής περιφερείας των σχολών κτήματα. Αί δοκιμαί και τά πειράματα είς πάσαν χώραν δυσκόλως έκτελούνται υπό ιδιωτών, τούτο δε ίδίως συμβαίνει έν Έλλάδι, όπου τά μεν κε-

ράλαια δὲν διατίθενται εὐκόλως εἰς τοιοῦτού εἶδους ἐπιχειρήσεις, ὁ δὲ Ἕλληνας εἶναι ἀψήκορος καὶ ἔμπορος μᾶλλον ἢ γεωργός.

Ἐπομένως αἱ δοκιμαίαι καὶ τὰ πειράματα παρ' ἡμῖν ἰδίως δέον νὰ ἐκτελῶνται δαπάναις τῆς κυβερνήσεως. Ταῦτα δὲ μόνον ἐν δημοσίοις καθιδρύμασι δύνανται νὰ διεξαχθῶσι περὶ πόντως. Ἡ εἰσαγωγή καὶ διάδοσις νέων καὶ τελειῶν ἐργαλείων, ἐκλεκτῶν σπόρων καὶ φυτῶν, τελειοποιημένων μεθόδων καλλιέργειας, πάντα ταῦτα θεωρῶ, διὰ τὴν ἡμετέραν χώραν ἔργα, καθήκοντα τῆς κυβερνήσεως. Εἶνε ἀληθές ὅτι μεθ' ὅλην τὴν περί τὰ γεωργικὰ ἀμερομνησίαν τῶν κατὰ καιροὺς κυβερνήσεων εἰσῆχθησαν ἐν τῇ χώρᾳ γεωργικαὶ τινες βελτιώσεις, ἀλλ' αἱ πλείστοι τούτων εἶνε ἔργα ἰδιωτῶν, ζτημιωθέντων κατὰ τὸ πλεῖστον, ἂν ὅχι καταστραφέντων, ἕνεκα τῆς εἰσαγωγῆς αὐτῶν. Εἶνε δὲ τὸ γεγονός τοῦτο τραγὴ ἐνδειξις, ὅτι αἱ ἐν λόγῳ βελτιώσεις καὶ μεταβολαὶ εἶνε ἔργα οὐχὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ τῶν ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων ἰδρυμένων, καλῶς δὲ ἐργαζομένων καὶ διευθυνομένων γεωργικῶν καθιδρυμάτων. Ἐν τῶν σπουδαιοτέρων ἔργων τῆς ἐν Ἑλλάδι συστηθησομένης σχολῆς εἶνε καὶ ἡ προμήθεια καὶ ἐφαρμογὴ ἐργαλείων καὶ μηχανῶν, δι' ὧν θὰ κατορθοῦται ἡ συντόμευσις τοῦ χρόνου τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν δεδομένης γεωργικῆς ἐργασίας· ἡ καθ' ἑκάστην δὲ αὐξάνουσα ὑπερτίμησις τῶν ἡμερομισθίων ὡς ἐκ τοῦ ἀραιοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, τῆς αὐξήσεως τῶν δημοσίων ἔργων, ἐν μέρει δὲ καὶ τὸ ἐλάττωμα τοῦ Ἑλλήνος προτιμῶντος νὰ πορίζεται ἄνευ σωματικῶν κόπων τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀπαραίτητον καθιστᾷ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ τὴν διὰ τοῦ παραδειγματισμοῦ γενίκευσιν τῆς χρήσεως τοιοῦτων ἐργαλείων καὶ μηχανῶν. Ἀλλὰ τὴν εἰσαγωγὴν καὶ γενίκευσιν τῆς χρήσεως τούτων δὲν εἶνε δυνατόν νὰ κατορθώσωμεν ἐν θεωρητικῇ σχολῇ. Ταῦτα εἶνε μᾶλλον ἔργα πρακτικῶν σχολῶν, ὧν καὶ μαθηταὶ καὶ διδάσκαλοι ἢ ἐρησθητοὶ (ὡς ἄλλοι ὠνόμασα αὐτοὺς) θὰ χειρίζονται καθημερινῶς τὰ ἐν λόγῳ ἐργαλεῖα καὶ τὰς μηχανάς.

Τὰ καθέκαστα τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν πρακτικῶν τούτων σχολῶν θὰ πραγματοποιηθῶ ἄλλοτε, σήμερον ἀναφέρω μόνον ὅτι ἡ γεωργικὴ σχολή, ἣν ἐνοῶ, δέον νὰ διευθύνηται ὑπὸ ἐνὸς διευθυντοῦ καὶ ἐνὸς ὑποδιευθυντοῦ, ἀμφοτέρων τελειοδιδάκτων γεωπόνων, ὁ ἕτερος δὲ τούτων ἀνάγκη νὰ ἔχη πείραν τοῦ τόπου. Οὗτοι ἐν ἐσπεριναῖς συνεδριάσεσι δέον ν' ἀναλύωσιν εἰς τοὺς μαθητὰς ἐπὶ τὸ ἐπιστημονικώτερον, ἀλλ' εἰς γλῶσσαν σαφῆ καὶ διὰ τρόπον ὅσον ἔνεστι ἀπλουστεροῦ, τὰς ἐργασίας τῆς ἡμέρας, τὰς ἐκτελεσθεῖσας ἐν τῷ ἀγροκηπίῳ, νὰ ἐκτελούνται δὲ αὐταὶ ὑφ' ἀπάντων τῶν μαθητῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως, καὶ νὰ διευθύνονται καὶ ἐπιβλέπωνται ὑπὸ εἰδικῶν καὶ πεπειραμένων ἐρησθητῶν.

Οἱ μαθηταὶ δέον νὰ ἦνε ὑποχρεωτικῶς τέκνα κτηματιῶν ἢ γεωργοκτηματιῶν, νὰ ἔχωσι δὲ ἡλικίαν 13—17 ἐτῶν.

Τὸ ζήτημα τῆς διαχειρίσεως τῶν τοῦ ἀγροκηπίου θεωρῶ ἐν τῶν σπουδαιοτέρων· φρονῶ ὅτι τὰ τῆς διαχειρίσεως δέον ν' ἀνατεθῶσιν εἰς ἰδιαιτέρον ὑπάλληλον, ὅστις νὰ διατελῆ ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς τοῦ διευθυντοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ἐπιβλεψίν αὐτοῦ καὶ ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς συγκειμένης ἐκ τοῦ νομάρχου, τοῦ οἰκονομικοῦ ἐφόρου, τοῦ δημάρχου τῆς ἐδρας τῆς σχολῆς καὶ 4—5 ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτῆς ἐγκατεστημένων μεγαλοκτηματιῶν.

Ἐπὶ τοιοῦτων βάσεων ἰδρυμένη γεωργικὴ σχολή φρονῶ, ὅτι θὰ ἔχη στοιχεῖα ζωῆς καὶ θὰ φέρῃ τοὺς καρποὺς ὧν ὁ τόπος ἔχει ἐπιείγουσαν ἀνάγκην.

Ἐτερον σύστημα γεωργικῆς μορφώσεως, τὸ ὅποιον ἀναλόγως τῶν δαπανῶν, αἵτινες δέον νὰ καταβληθῶσι πρὸς ἐφαρμογὴν αὐτοῦ, θὰ φέρῃ δὲ, ὡς φρονῶ, εἰς τὴν χώραν πολὺ

μεγαλειτέρας ὠφελείας ἢ αἱ γεωργικαὶ σχολαί, εἶνε οἱ γεωργικοὶ σταθμοί. Ἡ δαπάνη τῆς συστάσεως καὶ συντηρήσεως ἐκάστου γεωργικοῦ σταθμοῦ ἔσεται τοιαύτη, ὥστε δυνάμεθα σὺν τῇ γεωργικῇ σχολῇ νὰ συστήσωμεν καὶ δέκα τοῦλάχιστον τοιοῦτους σταθμοὺς.

Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου τῶν σταθμῶν τούτων θὰ σύγκαιται ἐκ τοῦ διευθυντοῦ τελειοδιδάκτου γεωπόνου καὶ ἐνὸς κλητῆρος, θὰ δύναται δὲ ὁ διευθυντὴς νὰ προσλαμβάνῃ καὶ ἓνα ἀμισθον μαθητευόμενον, ὅστις θὰ ἐκτελῆ χρέη παρασκευαστοῦ. Οἱ σταθμοὶ οὗτοι θὰ χρησιμεύωσιν ὅπως ἐν αὐτοῖς γίνονται ἀναλύσεις γαιῶν, λιπασμάτων καὶ γεωργικῶν προϊόντων. Θὰ μελετῶνται δὲ διάφορα ζητήματα ἀφορῶντα εἰς τὴν γεωργίαν τῆς περιφερείας ἐκάστου σταθμοῦ. Τὰ δὲ ἀποτελέσματα τῶν μελετῶν τούτων καὶ τῶν ἀναλύσεων θὰ ἐκτίθενται πρὸς τὸ ἀρμόδιον ὑπουργεῖον, τὸ ὅποιον θὰ δημοσιεύῃ αὐτὰ ἐν ἰδιαιτέρῳ ἐτησίῳ τεύχει, τῷ *Δελτίῳ τῶν Γεωργικῶν σταθμῶν*. Οἱ διευθυνταὶ τῶν σταθμῶν θὰ ἦνε πρὸς τοῦτοις ὑποχρεωμένοι τοῦλάχιστον ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἐν ἐσπεριναῖς συνεδριάσεσι νὰ ἐμιλῶσι δημοσίᾳ περὶ θεμάτων ἀφορῶντων εἰς τὴν γεωργίαν τῆς περιφερείας τοῦ σταθμοῦ.

Ὅπως ἐλαττωθῶσιν αἱ τοῦ δημοσίου δαπάναι, φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ὡς πρὸς τὸν τόπον τῆς ἰδρύσεως τῶν σταθμῶν ν' ἀκολουθήσωμεν τὸ μέτρον, ὅπερ ἐφαρμόσθη ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτεῖαις διὰ τὴν ἰδρύσιν τῶν εἰς τὴν εὐδαίμονα ταύτην χώραν γεωργικῶν σχολῶν. Ἡ σχολὴ ἀναγέρθη παρ' ἐκείνην τὴν πόλιν, ἣτις προσέφερε τὴν μεγαλειτέραν ἐπιχορήγησιν πρὸς ὄφελος τῆς σχολῆς.

Ἡμεῖς ἐνταῦθα νομίζω, ὅτι δικαίως δυνάμεθα νὰ ζητήσωμεν παρὰ τῶν πόλεων, αἵτινες θὰ ἀπαιτήσωσι τὴν παρ' αὐταῖς ἰδρύσιν τῶν γεωργικῶν σταθμῶν, τὸ κατὰστημα καὶ παρ' αὐτὸ γῆν ποτιστικὴν δύο στρεμμάτων. Τὸ κατὰστημα τοῦτο δὲν θὰ ἦνε βεβαίως ἀναγκαῖον νὰ εἶνε πολυτελὲς καὶ λίαν εὐρύχωρον.

Ὅστις αἱ μὲν δαπάναι τῆς ἐγκαταστάσεως ἐκάστου σταθμοῦ δὲν πιστεύω νὰ υπερβῶσι τὰς 5000 δραχ. αἵτινες θὰ χρησιμεύωσιν πρὸς κατάρτησιν μικροῦ χημείου πρὸς προμήθειαν καλοῦ μικροσκοπίου καὶ διαφόρων ἄλλων ὀργάνων καὶ ἐργαλείων γεωργικῶν ἢ ἐπιστημονικῶν. Ἐτεροι δὲ πέντε χιλιάδες δραχμῶν νομίζω, ὅτι θὰ ἦνε λίαν ἔπαρκεις διὰ τὰς ἐκουσίας δαπάνας ἐκάστου σταθμοῦ, ἐὰν τρεῖς μὲν τούτων λαμβάνῃ ὁ διευθυντὴς (ἐξῆν βαθμῶν καὶ μισθὸν καθηγητοῦ γυμνασίου) δύο δὲ δαπανῶνται εἰς μισθὸν κλητῆρος καὶ προμήθειαν ἀναγκαίων χημικῶν οὐσιῶν καὶ διαφόρων ὀργάνων καὶ ἐργαλείων. Ὡστε μὲ ἐτησίαν δαπάνην 50 χιλιάδων δραχμῶν θὰ δύναται ἡ κυβερνήσις νὰ συντηρῇ δέκα σταθμοὺς, οἱ ἑποῖσι ἰδρυόμενοι εἰς τὰ διάφορα γεωργικὰ κέντρα τῆς χώρας θὰ ὠφελήσωσι σπουδαίως τὴν γεωργίαν αὐτῆς. Ἡ καθημερινὴ συγχρότισις τῶν κτηματιῶν μετὰ τῶν διευθυντῶν τῶν γεωργικῶν σταθμῶν καὶ τούτους καὶ ἐκείνους σπουδαίως θὰ ὠφελῆ, ἢ δ' ὠφέλεια αὕτη κατ' ἐμὲ ἔσεται πολὺ σπουδαιοτέρα, γενικωτέρα, ταχύτερα καὶ ὀλιγοδαπανωτέρα τῆς ὠφελείας, ἣτις θὰ προκύψῃ ἐκ τῆς ἰδρύσεως γεωργικῆς σχολῆς.

Πρὸς συντήρησιν τῆς τε σχολῆς καὶ τῶν σταθμῶν, ὑπάρχουσιν ἀφθονά μέσα, χάρις εἰς τὴν φιλοπατρίαν τοῦ ἀειμνήστου Τριανταφυλλίδου τοῦ καταλιπόντος κληροδότημα, ὅπερ σήμερον ὑπερβαίνει τὸ ἐν καὶ ἡμῖν ἑκατομμύριον. Ἡ κυβερνήσις ἂς δαπανήσῃ διὰ τὴν ἰδρύσιν τῶν εὐργετικῶν τούτων διὰ τὴν γεωργίαν καὶ τὸ Δημοσίον Καθιδρυμάτων.

II. Γεννάδιος.